

Wytyczne dotyczące korzystania z identyfikatora podmiotu prawnego (Legal Entity Identifier, LEI)

Wytyczne dotyczące korzystania z identyfikatora podmiotu prawnego (*Legal Entity Identifier, LEI*)

Wprowadzenie

- 1.1. EIOPA wydaje wytyczne dotyczące identyfikatora podmiotu prawnego (LEI) przeznaczone dla organów krajowych odpowiedzialnych za nadzorowanie ubezpieczeń i instytucji pracowniczych programów emerytalnych (IORP) (zwanym dalej „właściwymi organami krajowymi”).
- 1.2. Wytyczne te mają na celu uproszczenie korzystania z LEI jako unikatowego kodu identyfikacyjnego dla zakładów i grup ubezpieczeń lub reasekuracji oraz dla instytucji pracowniczych programów emerytalnych znajdujących się pod nadzorem właściwych organów krajowych (zwanym dalej „wszystkimi instytucjami znajdującymi się pod ich nadzorem”).
- 1.3. Niniejsze wytyczne mają stworzyć spójne, skuteczne i wydajne praktyki nadzorcze poprzez ujednoczenie identyfikacji podmiotów prawnych, aby zapewnić wysokiej jakości, wiarygodne i porównywalne dane.
- 1.4. Za pośrednictwem tych wytycznych EIOPA wspiera przyjęcie systemu identyfikatora podmiotu prawnego (LEI) zaproponowanego przez Radę Stabilności Finansowej i zatwierdzonego przez grupę G20, którego celem jest uzyskanie jednego na całym świecie sposobu identyfikacji stron transakcji finansowych.
- 1.5. Niniejsze wytyczne dotyczące stosowania LEI jako unikatowych kodów identyfikacyjnych mają następujące uzasadnienie:
  - Wspólne stosowanie tego samego kodu identyfikacyjnego do różnych zadań sprawozdawczych we wszystkich sektorach znacznie poprawi jakość informacji, umożliwiając efektywne wykonanie mandatu EIOPA określonego w rozporządzeniu w sprawie EIOPA.
  - Korzystanie z LEI umożliwi lepsze automatyczne przetwarzanie danych i zmniejszy nakład pracy sprawozdawczej, przez co poprawi jakość i zmniejszy koszty wszystkich zaangażowanych stron.
  - Organy europejskie i uczestnicy rynku finansowego powszechnie zgadzają się na jak najszybsze przejście do globalnego systemu LEI, który stanie się wartościowym „budulcem” ułatwiającym realizację wielu celów dotyczących stabilizacji finansowej, w tym większej konwergencji nadzorczej i wysokiej jakości, wiarygodnych i porównywalnych danych.
  - Reperkusje wdrożenia systemu LEI są nieistotne w porównaniu z pojawiającymi się korzyściami, które wynikają przede wszystkim z

ujednoczenia kodów identyfikacyjnych w poszczególnych systemach prawnych UE i międzynarodowych, w poszczególnych europejskich urzędach nadzoru (EIOPA, Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) i Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA)) i w instytucjach finansowych.

- Obecnie nie ma dostępnych rozwiązań alternatywnych w sektorze ubezpieczeń ani w sektorze emerytalnym. Zastanawiano się nad utworzeniem nowego kodu identyfikacyjnego EIOPA, ale takie rozwiązanie może łatwo generować dodatkowe koszty i ryzyko operacyjne dla właściwych organów krajowych i samego EIOPA i nie zapewni ono spójności z pozostałymi sektorami (bankowym i inwestycyjnym).

1.6. Dla celów niniejszych wytycznych zastosowano następujące definicje i skróty:

- Identyfikator podmiotu prawnego (LEI) to składający się z 20 znaków alfanumerycznych kod, który odsyła do kluczowych informacji umożliwiających jednoznaczną i unikatową identyfikację firm obecnych na światowych rynkach finansowych.
- GLEIF (Fundacja Globalnego Identyfikatora Podmiotu Prawnego) – prowadząca centralną jednostkę operacyjną i lokalne jednostki operacyjne. GLEIF utworzono jako fundację w Szwajcarii i działa ona jako fundacja niekomercyjna na mocy prawa szwajcarskiego. Jej celem jest wdrożenie zjednoczonego globalnego systemu LEI zgodnie z zasadami wysokiego szczebla i zaleceniami Rady Stabilności Finansowej, zatwierdzonego przez szefów państw i rządów grupy G20 (Los Cabos, Meksyk, czerwiec 2012 r.) i pod nadzorem Komitetu Nadzoru Regulacyjnego.
- GLEIS (Globalny System Identyfikatora Podmiotu Prawnego) – zjednoczony system identyfikatorów wydawanych przez lokalne jednostki operacyjne, nadzorowany przez GLEIF¹.
- Centralna jednostka operacyjna – instytucja utworzona przez GLEIF, która zajmuje się operacyjnie systemem GLEIS i znajdującymi się w nim danymi.
- Lokalna jednostka operacyjna – powołany przez Komitetu Nadzoru Regulacyjnego organ, który będzie rejestrować podmioty w systemie LEI, wydawać i przechowywać kod LEI.
- Komitetu Nadzoru Regulacyjnego – zespół regulatorów finansowych, który nadzoruje cały system.

---

¹ Więcej informacji znajduje się w sprawozdaniu Rady Stabilności Finansowej z dnia 8 czerwca 2012 r.: *A Global Legal Entity Identifier for Financial Markets* („Globalny identyfikator podmiotu prawnego dla rynków finansowych”) [http://www.leiroc.org/publications/gls/roc_20120608.pdf]

- 1.7. Globalny System LEI (GLEIS) nie działa jeszcze w pełni, ale niektóre podmioty finansowane przez organy krajowe już zaczęły wydawać identyfikatory podobne do LEI (wstępne LEI), aby spełnić lokalne wymogi dotyczące sprawozdawczości. Te wstępne identyfikatory LEI staną się właściwymi kodami LEI, kiedy system zacznie w pełni funkcjonować. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do etapu wstępnych LEI² odpowiednio.
- 1.8. Jeżeli w niniejszych wytycznych nie zawarto stosownej definicji, pojęcia mają znaczenie określone w aktach prawnych, o których mowa we wprowadzeniu.
- 1.9. Wytyczne mają zastosowanie od dnia 31 grudnia 2014 r.

Wytyczna 1 – Wniosek o kod LEI

- 1.10. Właściwe organy krajowe powinny zwrócić się do wszystkich instytucji znajdujących się pod ich nadzorem w sprawie uzyskania kodu wydanego przez lokalną jednostkę operacyjną (kodu LEI).
- 1.11. W przypadku instytucji przekazujących informacje w ramach Wypłacalności II właściwe organy krajowe powinny zwrócić się do wszystkich tych instytucji w sprawie uzyskania kodu dla wszystkich podmiotów w grupie w rozumieniu art. 212 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II)³, na temat których wymagane są informacje w związku z ich zobowiązaniami sprawozdawczymi.

Wytyczna 2 – Weryfikacja wniosku o kod LEI

- 1.12. Właściwe organy krajowe powinny sprawdzać, czy instytucje znajdujące się pod ich nadzorem wnioskowoły o kody LEI w następujących terminach:
  - a) w przypadku instytucji objętych zakresem dyrektywy Wypłacalność II, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2015 r.;
  - b) w przypadku pozostałych instytucji (w tym IORP), do dnia 30 czerwca 2016 r.

Wytyczna 3 – Udostępnienie instrukcji na temat korzystania z kodu LEI

---

² Wprawdzie system GLEIS jest nadal tworzony, jednak niektórzy prawodawcy już zaczęli wymagać posiadania LEI od uczestników rynku. Są one wydawane przez tak zwane „wstępne lokalne jednostki operacyjne”. Wstępne kody LEI mają taki sam format jak LEI i mogą funkcjonować jako identyfikatory podstawowe do czasu, gdy system GLEIS stanie się w pełni funkcjonalny.

³ Dz.U. L 335 z 17.12.2009

- 1.13. Właściwe organy krajowe powinny udostępnić instrukcje dotyczące tego, jak instytucje, o których mowa w wytycznej 2, powinny spójnie korzystać z kodów LEI w czasie wypełniania zobowiązań sprawozdawczych.

Wytyczna 4 – Zagwarantowanie kodu LEI w sprawozdaniu dla EIOPA

- 1.14. Właściwe organy krajowe powinny zagwarantować, aby informacje przekazywane do EIOPA, dotyczące wszystkich instytucji znajdujących się pod ich nadzorem, zawierały kod LEI uzyskany zgodnie z niniejszymi wytycznymi.

Zasady dotyczące zgodności i sprawozdawczości

- 1.15. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane zgodnie z art. 16 rozporządzenia w sprawie EIOPA.
- 1.16. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia w sprawie EIOPA właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń.
- 1.17. Właściwe organy, które stosują się lub zamierzają stosować się do niniejszych wytycznych, powinny wprowadzić je do swoich ram regulacyjnych lub nadzorczych w odpowiedni sposób.
- 1.18. Właściwe organy potwierdzają EIOPA, czy stosują się lub zamierzają stosować się do niniejszych wytycznych, i podają przyczyny w przypadku niestosowania się, w terminie dwóch miesięcy od wydania przetłumaczonych wersji.
- 1.19. W przypadku braku odpowiedzi w tym terminie właściwe organy zostaną uznane za niestosujące się do niniejszych wytycznych, co zostanie zgłoszone.

Postanowienia końcowe dotyczące przeglądu

- 1.20. Niniejsze wytyczne są przedmiotem przeglądu EIOPA.